

Κυρίες και κύριοι

Ευχαριστούμε τον Βοιωτό συγγραφέα και ακούραστο μελετητή κ. Ιωάννη Πέππα που θα μας μιλήσει σήμερα για την επίδραση του Λειβαδίτη θαλασσομάχου-ήρωα Λάμπρου Κατσώνη στην Επανάσταση του 1821.

Επίσης ευχαριστούμε:

- τον εκπρόσωπο του Συλλόγου Λεβαδαίων «Ο Λάμπρος Κατσώνης» που εδρεύει στην Αθήνα, κ. Μελισσάρη
- την Δημοτική Χορωδία Λειδαδιάς και τον μαέστρο της κ. Κοσμίδη
- τον Μορφωτικό Σύλλογο που επί σαράντα χρόνια διατηρεί τη μνήμη και εμπλουτίζει τη γνώση μας στα θέματα πολιτισμού και τοπικής ιστορίας και όλους εσάς που τιμάτε με την παρουσία σας την σημερινή εκδήλωση.

Το μήνυμα «Ελευθερία ή θάνατος» που κινητοποίησε αυτόν τον λαό να σηκώσει ένα ιστορικό βάρος δυσανάλογο με το μέγεθός του, το συσχετίζω με το σημερινό διακύβευμα: τη διαχείριση της μεταναστευτικής κρίσης και του προσφυγικού δράματος.

Πρόκειται για ένα τεράστιο βάρος σε σχέση με τις δυνατότητές μας, το οποίο σηκώνουμε επάξια και υποδειγματικά, με σεβασμό στη δημοκρατία και στα ανθρώπινα δικαιώματα και με αλληλεγγύη, την ώρα που η υπόλοιπη Ευρώπη, στην καλύτερη περίπτωση, αρνείται να αντικρίσει το πρόβλημα κατα πρόσωπο.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται σήμερα σε ένα σταυροδρόμι.

Η Ευρώπη χρειάζεται να αναστοχαστεί πάνω στις αξίες που η ίδια δημιούργησε, της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και των

ανθρώπινων δικαιωμάτων, να στηριχτεί σε αυτές και να μην εκπέσει στο νέο Μεσαίωνα.

Ειδικά εμείς, «ο μικρός λαός που πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια» μπορούμε να στηριχτούμε στην ιστορική μας παρακαταθήκη που τιμούμε σήμερα.

Η Ελλάδα μπορεί να υπολείπεται σε μέγεθος και οικονομική ισχύ των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, αλλά στηριγμένη σε αυτές τις αξίες δίνει ένα παράδειγμα και ένα κίνητρο στην Ευρώπη και στον κόσμο, όπως το έκαναν οι Έλληνες και το 1821, προκαλώντας την έκπληξη και τον θαυμασμό όλου του κόσμου.

Από τη συμμετοχή μου ως μέλος της εθνικής αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο της Ευρώπης των τοπικών και περιφερειακών Αρχών, όπου συμμετέχουν 46 χώρες και η 30ή σύνοδος έληξε μόλις χθες, σάς μεταφέρω ότι η στάση της Ελλάδας στο προσφυγικό έχει συγκινήσει και έχει προκαλέσει σεβασμό και την απαρχή ενός νέου φιλελληνισμού. Επιτρέψτε μου να κλείσω με τους στίχους του Γιάννη Ρίτσου από τα Λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας που συνοψίζουν το τότε και το σήμερα:

Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια
για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι.

Κάτω απ' τη γλώσσα του κρατεί τους βόγκους και τα ζήτω
κι αν κάνει πως τα τραγουδεί ραγίζουν τα λιθάρια.